

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชัย รัตนสกาววงศ์. พื้นฐานความรู้ทั่วไปหลักกฎหมายปกครองเยอรมัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.
- _____. ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับตลพินิจฝ่ายปกครองของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน. บทบัญญัติ (กันยายน) : 51.
- กฤตศิลา กนกนาค. มาตรการคุมประพฤติ, เงื่อนไขคุมประพฤติและมาตรการให้ผู้กระทำผิดทำงานบริการสังคม. ตุลนาท (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2533) : 37-52.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- เกียรติภูมิ แสงศิธร. กระบวนการกำหนดโทษจำเลยในคดีอาญาเปรียบเทียบของไทยกับต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- โกเมน ภทธริมย์. การฟ้องคดีอาญาในประเทศไทย. วารสารอัยการ (2513) : 178.
- _____. โทษปรับ. บทบัญญัติ เล่ม 30 ตอน 3 (2516) : 16.
- คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : เจริญการพิมพ์, 2528.
- _____. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- _____. การเลี้ยงที่อนุญาต. วารสารอัยการ 4 (พฤษภาคม 2524) : 62.
- _____. เงื่อนไขแห่งการลงโทษทางกฤษฎีกา. รวมบทความในโอกาสครบรอบ 60 ปี ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์. กรุงเทพมหานคร : พี.เค. นรินตั้งเฮาส์, 2531.
- _____. หลักกฎหมายและพื้นฐานความเข้าใจ กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2532.
- จิตติ ดิงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญาภาค 1 ตอนที่ 2. พระนคร : แสงทองการพิมพ์, 2518.

- จิระวุฒิ เตชะพันธ์. ความรับผิดชอบทางอาญาที่ไม่ต้องการเจตนา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ณรงค์ ใจหาญ. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคหนึ่ง ว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย.
กรุงเทพมหานคร: มิตรนราการพิมพ์, 2534.
- ชุมพร พลรักษ์. การละเมิดกฎหมายในสังคมไทย. วารสารทนายความ ปีที่ 15
(สิงหาคม 2516) : 116.
- ชนัญญา (รัชนิ) ชัยสุวรรณ. การใช้ดุลพินิจในการดำเนินคดีอาญาของอัยการ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์,
2526.
- ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ. ความรับผิดชอบทางอาญาโดยบังเอิญ. วารสารนิติศาสตร์. (2536)
: 130-139.
- นนทิสา ทองสุก. ความเหมาะสมของโทษจำคุกกรณีประมาททางอาญา. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- นวลจันทร์ ทิศนชัยกุล. การคุมประพฤติและการพักการลงโทษ. กรุงเทพมหานคร :
รุ่งเรืองธรรม, 2532.
- นพพร โนนธิรังสิยากร. การใช้ดุลพินิจศาลในการลงโทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ร. แลงกาด. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์และการเมือง, 2476.
- รองพล เจริญพันธ์. การใช้ดุลพินิจในกฎหมายเยอรมัน. วารสารนิติศาสตร์ (2521)
: 2-3.
- พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์. คำสอนชั้นปริญญาตรี พุทธศักราช 2501-2502 ประวัติศาสตร์
กฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร : วิริยะการพิมพ์, 2502.
- นิรุณี โตศกุลวรรณ. การลงโทษปรับทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
นิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

- พ.ต.ท.เพชร สระทองอ่อน. คุณนิพนธ์งานสอบสวนในการปล่อยชั่วคราว. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทนิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.
- พ.ต.ต.มงคลทัฬหี บุนนาค. ทัศนะของผู้ขับชื้อรถยนต์และบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม
ต่อการกำหนดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน
การบังคับใช้กฎหมายและช่วยแก้ปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทนิติศาสตร์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- วาทีน หนูเกื้อ. มาตรการเสริมทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิติศาสตร์ ภาควิชา
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิสูตร ธนชัยวิวัฒน์. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์สุทรไพศาล, 2537.
- วิชา มหาคุณ. ศาลยุติธรรมและการนิเทศคดี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2536.
- วิรัชพล ปานะบุตร. โทษปรับในสวีเดน. วารสารอัยการ (กุมภาพันธ์ 2522) : 27-28.
- วิรัชพงษ์ บุญไญยภาส. อาชญากรรมในเขตเมือง. เอกสารแผ่นปลิว คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ศราวดี พันัสชาว. การจราจร : ปัญหาและการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาการพิมพ์,
2525.
- _____. อาชญากรรมพื้นบ้าน : การฝ่าฝืนกฎหมายจราจร. วารสารอาชญาวิทยา
และงานยุติธรรม (2524) : 1-2.
- สมยศ เชื้อไทย. การกระทำทางปกครอง. วารสารนิติศาสตร์ . (กันยายน 2530) :
54.
- สุรสิทธิ์ แสงวิโรจน์พันธ์. ผลของการกระทำในทางอาญา : ศึกษาเฉพาะกรณีผลที่เป็น
การก่อกวนจราจร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2536.

สุตา วัชรวิธานกุล. ระบบศาลยุติธรรมของประเทศไทย. วารสารนิติศาสตร์ (มีนาคม 2530) : 92-108.

แสง บุญเฉลิมวิภาส. ปัญหาการแสดงเจตนาในกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

สุนัย มโนมัย. ระบบกฎหมายอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : ประยุทธ์วงศ์, 2531.

เลมอแซ เสนเนียม. มาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยอาศัยการบริการสังคม.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

โสภณ รัตนากร. ศาลเทศบาลและศาลจรรยา. วารสารนิติศาสตร์. (กันยายน-
พฤศจิกายน 2520) : 221.

อภิวัน อิศร. สภาพบังคับทางอาญาต่อผู้เสพยาแอมเฟตามีนในขณะขับขียานพาหนะ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

อิทธิ มลิกษพงษ์. การดำเนินคดีความผิดเล็กน้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

อาทร เพชรรักษ์. เทคนิคการสอบสวนและเปรียบเทียบคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2526.

ภาษาต่างประเทศ

Adams, Thomas F. Introduction to Administration of Criminal Justice.
N.J. : Hall Inc., 1980.

American Jurisprudence (vol 57 A) Second edition. New York, The
Lawer Co-operative Publishing Co., Rochester, 1967.

Dando, Shigemitsu. Japanese Criminal procedure. Translated by B.J.
George., 1965.

- George Flecher. Rethinking Criminal Law. Boston : Little Brown Company, 1978.
- Hall. J. Negligent Behavior Should Be Excluded From Penal Liability. 63 Colum. L. Rev., 1963.
- Henry Campbell Black. Black Law Dictionary. St. Paul, Minn : West Publishing Co., 1979.
- Hunter, Robert S. Federal Trial Handbook. New York : Publishing Co. , 1974.
- John N, Ferdico. Criminal Procedure for the Law Enforcement officer. St. Paul, Minn : west Publishing, 1979.
- John Swaigen. Regulation Offence in Canada. Canada : Institute for Environmental Law & Policy, 1992.
- Lawrence E. Taylor. Drung Driving Defense. Little Brown and Company., 1981.
- Marc Ancel. Social defence. London : R & Keagan Paul, 1957.
- National Committee. Uniform Vehicle Code and Model Traffic Ordinance. Illinois : Evanston, 1987.
- Rollin M. Perkin. Perkins in Criminal Law. New York : Foundation Press., 1969.
- Ronald J. Waldron. The Criminal Justice System: An introduction. New York : Harper & Row, Publishers, Inc., 1989.
- Smith, J.C., Element of Chance in Criminal Liability. Criminal Law Rev., 1971.
- Wayre R. La Fave and Austin W. Scott, Jr. Criminal Law. St. Paul : West Publishing Co., 1986.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ตอนที่ 1

การศึกษาในตอนนี้เป็นการศึกษาความเห็นของกลุ่มพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะความผิดตามพ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ที่ควรเป็นความผิดร้ายแรง ปรากฏตามข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยผู้เขียนได้เอาลักษณะความผิดที่ถือว่าเป็นลักษณะร้ายแรงตามร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก ฉบับใหม่มาศึกษาด้วย ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ตาราง ก.

การกำหนดความผิดร้ายแรงตามลักษณะความผิดฐานในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

ท่านในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ต่อไปนี้เป็นความผิดร้ายแรง	พนักงานสอบสวน (ร้อยละ)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ความผิดฐานนำรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรืออาจ เกิดอันตรายมาใช้ในทางเดินรถ (มาตรา ๖ วรรคแรก)	31	69
2. ความผิดฐานไม่เปิดไฟ หรือแสงสว่างในเวลาที่ไม่เปิดไฟ ไม่เพียงพอ ที่จะมองเห็นคน รถ หรือสิ่งของได้โดยชัดแจ้ง ภายในระยะ ๑๕๐ เมตร (มาตรา ๑๑)	44	56
3. ความผิดฐานบรรทุกของเกินความยาวของตัวรถโดยมิได้ จุดไฟสัญญาณ หรือติดธงสีแดงไว้ให้มองเห็นได้ในระยะไม่ น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร (มาตรา ๑๔)	37	63
4. ความผิดฐานบรรทุกกระบะเปิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใดโดย ไม่มีสัญญาณ หรือป้ายแสดงถึงวัตถุที่บรรทุก และ เครื่องดับเพลิง (มาตรา ๑๓)	82	18

ตาราง ก. (ต่อ)

ท่านในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ต่อไปนี้ เป็นความผิดร้ายแรง	พนักงานสอบสวน (ร้อยละ)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5. ความผิดฐานทำสิ่งของตกหล่น รื้อไหล ปลิวไปจากรถอัน อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน(มาตรา๒๐)	60	40
6. ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามสัญญาณไฟ หรือเครื่องหมาย จราจร เช่น ขับรถฝ่าฝืนไฟสีแดง (มาตรา ๒๒ (๒))	40	60
7. ความผิดฐานขับขีรถไม่ไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ที่มีเครื่องหมาย จราจรให้เป็นทางเดินรถทางเดียว(มาตรา ๔๑)	55	45
8. ความผิดฐานขับรถโดยประมาท หรือนำหวาดเสียวอันอาจ เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน (มาตรา ๔๓(๔))	90	10
9. ความผิดฐานแซงรถในขณะอยู่บนสะพาน ทางชั้น ทางโค้ง (มาตรา ๔๖(๑))	70	30
10. ความผิดฐานแซงรถในที่หมอก ฝน คิวจนทำให้ไม่อาจ เห็นทางข้างหน้าได้ในระยะ ๖๐ เมตร(มาตรา ๔๖(๓))	78	22
11. ความผิดฐานแซงรถในที่คับขัน (มาตรา ๔๖(๔))	89	11
12. ความผิดฐานไม่ยอมให้รถที่ใช้ความเร็วสูงกว่าแซงผ่าน หน้า เมื่อได้รับสัญญาณขอแซงขึ้นหน้าจากรถคันที่อยู่ข้างหลัง ในกรณีที่รถของตนใช้ความเร็วต่ำกว่า(มาตรา ๔๗)	40	60
13. ความผิดฐานกลับรถ หรือเลี้ยวรถตัดหน้ารถที่สวน หรือ ตามมาในระยะน้อยกว่า ๑๐๐ เมตร (มาตรา ๔๒)	79	21

ตารางที่ ก. (ต่อ)

ท่านในฐานะเป็นเจ้าของงานมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ.จราจรทางบก น.ศ. 2522 ต่อไปนี้ เป็นความผิดร้ายแรง	พนักงานสอบสวน (ร้อยละ)	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
14. ความผิดฐานเลี้ยวรถ หรือกลับรถ ในทางเดินรถที่มี เครื่องหมายห้ามเลี้ยวหรือกลับรถ (มาตรา ๔๓(๑))	45	55
15. ความผิดฐานกลับรถในที่คับขันบนสะพาน(มาตรา๔๓(๒))	85	15
16. ความผิดฐานหยุดรถบนสะพาน ในอุโมงค์(มาตรา๔๔(๓))	35	65
17. ความผิดฐานหยุดรถในทางร่วมทางแยก(มาตรา๔๔(๔))	69	31
18. ความผิดฐานจอดรถบนสะพาน ในอุโมงค์(มาตรา๔๓(๒))	58	42
19. ความผิดฐานจอดรถในทางร่วมทางแยก(มาตรา๔๓(๓))	67	33
20. ความผิดฐานจอดรถในที่คับขัน (มาตรา ๔๓(๑๒))	79	21
21. ความผิดฐานจอดรถในทางเดินรถหรือไหล่ทางไม่เปิดไฟ หรือใช้แสงสว่างตามกำหนดในกฎกระทรวง(มาตรา๖๑)	80	20
22. ความผิดฐานขับรถด้วยความเร็วเกินอัตราที่กำหนด (มาตรา ๖๓ วรรคแรก)	78	22
23. ความผิดฐานผู้ขับขี่รถแท็กซี่นำคนโดยสารไปทอดทิ้ง ระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใดๆ(มาตรา๑๐๐วรรคสอง)	79	21
24. ความผิดฐานเผาหรือทำด้วยประการใดๆ ภายในระยะ ๔๐๐ เมตรจากทางเดินรถเป็นเหตุให้เกิดควันหรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะที่อาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่การจราจรใน ทางเดินรถ(มาตรา ๑๓๐)	40	60

ตอนที่ 2 ศึกษาการปรับของเจ้าพนักงานสอบสวนในทางปฏิบัติตามรายงานในสมุดเปรียบเทียบ

(ก). การปรับของพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

ในความผิดที่ไม่ร้ายแรง

ความผิดตามมาตรา 7 ฐานนำรถที่มีได้ติดแผ่นป้ายเลขทะเบียนมาใช้ในทางเค็ดรด มีโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ตารางที่ 1

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 7 ทั้งหมด 853 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)			
	100	200	300	400
	47	40	12	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 1 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 7 ฐานไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 100 บาทและ 200 บาท ซึ่งความผิดตามมาตรา 7 เป็นความผิดที่มีลักษณะเป็นกฎระเบียบเพื่อให้เกิดความสะดวกในการควบคุมรถ และเป็นความผิดที่ไม่เป็นการก่อให้เกิดอันตรายเมื่อเปรียบเทียบกับความร้ายแรงของความผิดการลงโทษปรับดังกล่าวจึงได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด แต่หากพิจารณาถึงอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ในอัตราไม่เกิน 1,000 บาท การที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับในอัตราที่ต่ำย่อมทำให้วัตถุประสงค์ของการลงโทษปรับบิดเบือนไปได้เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการลงโทษปรับนั้นก็เพื่อต้องการข่มขู่ยับยั้งไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดอีกหรือข่มขู่ให้บุคคลอื่นไม่กล้าที่จะทำผิด

ความผิดตามมาตรา 57 อนุมาตรา 1 ฐานจอตรณทางเท้า มีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ตารางที่ 2

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 57 (1) ทั้งหมด 624 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)		
	100	200	400
	50	47	3

วิเคราะห์

จากตารางที่ 2 ในการปรับตามมาตรา 57 (1) ฐานจอตรณทางเท้า จะพบว่า อัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นมีอัตราเฉลี่ยส่วนใหญ่ปรับในอัตรา 100 และ 200 บาทเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่เกิน 500 บาท จึงไม่เป็นการปรับที่ต่ำจนเกินไป และความผิดตามมาตรา 57 (1) ฐานจอตรณทางเท้าเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง การลงโทษปรับดังกล่าวเหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความผิดตามมาตรา 122 ฐานผู้ขับขี่จักรยานยนต์ไม่สวมหมวกป้องกันอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด มีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ตารางที่ 3

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 122 ทั้งหมด 2235 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)		
	100	200	300
	54	45	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 3 ในการปรับตามมาตรา 122 ฐานผู้ขับขี่จักรยานยนต์ไม่สวมหมวกป้องกันตามที่กฎหมายกำหนดนั้นจะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นมีอัตราเฉลี่ยส่วนใหญ่ปรับในอัตรา 100 และ 200 บาทเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่เกิน 500 บาท จึงไม่เป็นการปรับที่ต่ำจนเกินไป และความผิดตามมาตรา 122 นี้มีผู้ผิดขึ้นมาก็เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่จึงมิใช่ความผิดที่ดีถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงเนื่องจากมิได้ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่นแต่อย่างใดการลงโทษปรับในอัตราดังกล่าวจึงเหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 141 อนุมาตรา 1 ฐานผู้ขังที่ไม่มาชำระค่าปรับภายในกำหนด มีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ตารางที่ 4

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 141(1) ทั้งหมด 1,235 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)	
	100	200
64	36	

วิเคราะห์

จากตารางที่ 4 ในการปรับตามมาตรา 141(1) ฐานผู้ขังที่ไม่มาชำระค่าปรับภายในกำหนดนั้นจะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นมีอัตราเฉลี่ยส่วนใหญ่ปรับในอัตรา 100 และ 200 บาทเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่เกิน 500 บาท จึงไม่เป็นการปรับที่ต่ำจนเกินไป และความผิดตามมาตรา 141(1) นั้นผู้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นข้อบังคับ วิธีปฏิบัติในการมาชำระค่าปรับจึงเป็นความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรง ดังนั้นการที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับในอัตราดังกล่าวจึงได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

(ข). การปรับของพนักงานสอบสวนพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ใน
ความผิดที่ร้ายแรง

ความผิดตามมาตรา 11 ฐานไม่เปิดคอมพิวเตอร์นำรถในที่ที่แสงสว่างไม่เพียงพอ มีโทษปรับไม่
เกิน 500 บาท

ตารางที่ 5

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 11 ทั้งหมด 330 คดี	จำนวนค่าปรับ (ร้อยละ)		
	100	200	300
	60	30	10

วิเคราะห์

จากตารางที่ 5 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 11 ฐานไม่
เปิดคอมพิวเตอร์นำรถในที่ที่แสงสว่างไม่เพียงพอ จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้น
โดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 100 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดที่ร้าย
แรงและการไม่เปิดคอมพิวเตอร์นำรถก่อนก่อให้เกิดอันตรายต่อคนอื่นและความปลอดภัยในการจราจร
ดังนั้น การที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับเพียง 100 บาทจึงไม่เหมาะสมกับสัดส่วนของความ
ร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 15 ฐานบรรทุกของสินค้าวเกินตัวรถไม่ติดสัญญาณแสงสีแดงหรือไฟสีแดง มี
โทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ตารางที่ 6

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 15 ทั้งหมด 781 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)			
	100	200	300	400
	12	4	58	26

วิเคราะห์

จากตารางที่ 6 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 15 ฐานบรรทุกของสินค้าวเกินตัวรถโดยไม่ติดสัญญาณแสงสีแดงหรือไฟสีแดง จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 300 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่เกิน 1,000 บาทและความผิดฐานนี้เป็นความผิดที่ร้ายแรงเพราะการก่อให้เกิดอันตรายและความปลอดภัยแก่สาธารณชนได้และทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งได้ ดังนั้น การที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับเพียง 300 บาทจึงไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 20 ฐานบรรทุกคน สิ่งของ หรือสัตว์โดยไม่จัดให้มีสิ่งป้องกัน มีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ตารางที่ 7

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 20 ทั้งหมด 1,213 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)				
	100	200	300	400	500
	29	4	34	28	5

วิเคราะห์

จากตารางที่ 7 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 20 ฐาน บรรทุกคน สิ่งของ หรือสัตว์โดยไม่จัดให้มีสิ่งป้องกันจะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะเกาะกลุ่มในอัตรา 300 บาท 400 บาทและ 100 บาท ซึ่งความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดที่ร้ายแรงเพราะการบรรทุกคน สิ่งของหรือสัตว์โดยไม่จัดให้มีสิ่งป้องกันนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อคนโดยสารและนอกจากนี้การที่สิ่งของตกหล่นลงทางเดินรถอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในการจราจรได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการลงโทษปรับของพนักงานสอบสวนดังกล่าวจึงค่อนข้างที่จะได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 22 อนุมาตรา 2 ฐานฝ่าฝืนสัญญาไฟลัดแดง มีโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ตารางที่ 8

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 22(2)ทั้งหมด 1,665 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)					
	100	200	400	500	600	1,000
	20	2	43	32	2	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 8 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 22(2)ฐานฝ่าฝืนไฟลัดสัญญาสีแดงจะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 400 บาทและ 500 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่มีโทษกำหนดไว้ไม่เกิน 1,000 บาท และความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่งเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงมากเพราะการฝ่าฝืนสัญญาไฟลัดแดงนั้นเป็นการก่อให้เกิดอันตรายต่อ ชีวิต ร่างกายของผู้อื่นและความปลอดภัยในการจราจรได้และทำให้เกิดความเสียหายอุบัติเหตุบ่อยครั้งได้ ดังนั้น การลงโทษปรับดังกล่าวของพนักงานสอบสวนยังไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความผิดตามมาตรา 43 อนุมาตรา 4 ฐานข่มขืนโดยประมาทหรือนำหวาดเสียวอันอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลและทรัพย์สิน มีโทษปรับตั้งแต่ 400 บาท ถึง 1,000 บาท

ตารางที่ 9

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 43(4) ทั้งหมด 1,024 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)			
	400	500	600	1,000
	61	18	1	20

วิเคราะห์

จากตารางที่ 9 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 43(4) ฐานข่มขืนโดยประมาทหรือนำหวาดเสียวอันอาจก่อให้เกิดอันตรายได้นั้น จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 400 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่มีโทษกำหนดไว้ตั้งแต่ 400 บาทถึง 1,000 บาทและความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่งมีความผิดที่มีความร้ายแรงมากเพราะการกระทำดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลอื่น ตลอดจนความปลอดภัยในการจราจร ดังนั้นการลงโทษปรับดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 43 อนุมาตรา 7 สถานับชั้รตบหนทางเท้าโดยไม่มีเหตุสมควร มีโทษปรับ
ตั้งแต่ 400 บาท ถึง 1,000 บาท

ตารางที่ 10

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 43(7) ทั้งหมด 301 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)	
	400	500
	89	11

วิเคราะห์

จากตารางที่ 10 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 43(7) สถานับชั้รตบหนทางเท้าโดยไม่มีเหตุสมควร จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยส่วนใหญ่จะเฉลี่ยปรับในอัตรา 400 บาทซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่มีโทษกำหนดไว้ตั้งแต่ 400 บาทถึง 1,000 บาทและความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่งเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงมากเพราะการขับชั้รตบหนทางเท้า นั้นอาจทำให้เกิดการเฉี่ยวชนคนเดินเท้าได้และนับวันก็ยิ่งจะมีมากขึ้นโดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ย่อมทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลอื่น ตลอดจนความปลอดภัยในการจราจรผู้เขียนเห็นว่า การลงโทษปรับดังกล่าวของพนักงานสอบสวนนั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่งและไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 46 อนุมาตรา 4 ฐานแข่งในที่คับขัน มีโทษปรับตั้งแต่ 400 บาท ถึง 1,000 บาท

ตารางที่ 11

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 46(4) ทั้งหมด 780คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)				
	400	500	600	800	1,000
	49	40	6	4	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 11 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 46(4) ฐาน ขับรดโดยแข่งในที่คับขัน จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับ ในอัตรา 400 บาทและ 500บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตรา โทษที่มีโทษกำหนดไว้ตั้งแต่ 400 บาทถึง 1,000 บาท และความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่ง เป็นความผิดที่มีความร้ายแรงมาก เนื่องจากการแข่งรถคันอื่นที่มีการจราจรหลกนล่าหรือมีสิ่ง กีดขวาง หรือในที่ซึ่งผู้ขับขี่มองเห็นได้ว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คนอื่นได้นั้นเป็น การกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลอื่น ตลอดจนความปลอดภัย ในการจราจรผู้เขียนเห็นว่าการลงโทษปรับในอัตราค่อนข้างต่ำดังกล่าวของพนักงานสอบสวน นั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่งและไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 53 อนุมาตรา 1 สถานกัณฑ์รถในทางเดินรถที่มีเครื่องหมายห้ามกัณฑ์รถ มีโทษปรับตั้งแต่ 400 บาท ถึง 1,000 บาท

ตารางที่ 12

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 53(1)ทั้งหมด 1,342 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)				
	400	500	600	700	1,000
	71	14	2	2	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 12 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 53(1) สถานกัณฑ์รถในทางเดินรถที่มีเครื่องหมายห้ามกัณฑ์รถ จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 400 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่มีโทษกำหนดไว้ตั้งแต่ 400 บาทถึง 1,000 บาท และความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่งเป็นการผิดที่มีความร้ายแรงมากเพราะการกัณฑ์รถในที่ที่มีเครื่องหมายห้ามกัณฑ์รถนั้นย่อมก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลอื่น ตลอดจนความปลอดภัยในการจราจรได้ ผู้เขียนเห็นว่า การลงโทษปรับดังกล่าวของพนักงานสอบสวนนั้นไม่เหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 57 อนุมาตรา 5 ฐานจอดรถในที่มิเครื่องหมายห้ามจอด มีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ตารางที่ 13

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 57(5) ทั้งหมด 1,987 คดี	จำนวนค่าปรับ(ร้อยละ)				
	100	200	300	400	500
	41	45	4	9	1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 13 ในการปรับตามมาตรา 57 (5) ฐานจอดรถในที่ห้ามจอดจะพบว่า อัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นมีอัตราเฉลี่ยส่วนใหญ่ปรับในอัตรา 200 และ 100 บาทเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่เกิน 500 บาท แม้ว่าไม่เป็นการปรับที่ต่ำจนเกินไปก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่าการกระทำความผิดฐานจอดรถในที่ห้ามจอดนี้ย่อมเป็นการกีดขวางการจราจร และอาจก่อให้เกิดอันตรายได้หากเป็นการจอดอยู่ในทางโค้ง ทางแคบ หรือในถนนที่มีรถสวนกันเพียงสองเลน เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความผิดฐานนี้จึงเป็นความผิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้และเป็นความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง ด้วยเหตุนี้การลงโทษปรับดังกล่าวจึงยังไม่เหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

ความผิดตามมาตรา 67 ฐานซั้มซั้มด้วยอัตราความเร็วเกินกว่าที่อัตรากำหนดไว้ในกฎหมาย มีโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ตารางที่ 14

การลงโทษปรับของพนักงานสอบสวน ตามมาตรา 67 ทั้งหมด 826 คดี	จำนวนค่าปรับ (ร้อยละ)								
	100	200	300	400	500	600	700	900	1,000
	27	14	2	4	51	0.4	0.4	0.1	1.1

วิเคราะห์

จากตารางที่ 14 ในการปรับของเจ้าพนักงานตามความผิดในมาตรา 67 ฐานซั้มซั้มด้วยอัตราความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จะพบว่าอัตราค่าปรับที่พนักงานสอบสวนลงโทษปรับนั้นโดยเฉลี่ยจะปรับในอัตรา 500 และ 100 บาทเป็นส่วนใหญ่ซึ่งค่อนข้างที่จะต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษที่มีโทษไม่เกิน 1,000 บาท และความร้ายแรงของความผิดฐานนี้ซึ่งมีความผิดที่มีความร้ายแรงมาก เนื่องจากการซั้มซั้มด้วยความเร็วที่เกินอัตราที่กำหนดย่อมเป็นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของผู้อื่นได้ และการกระทำดังกล่าวยังเป็นการกระทำที่เป็นการกระทำโดยประมาทอีกด้วย ดังนั้นการลงโทษปรับในอัตราดังกล่าวของพนักงานสอบสวนนั้นจึงไม่เหมาะสมและไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด

สรุป จากผลการศึกษาตามตารางการปรับของพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 พบว่าการลงโทษปรับส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนจะลงโทษในอัตราค่าปรับที่ไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด อีกทั้งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษเป็นเหตุให้การใช้ดุลพินิจของพนักงานสอบสวนในการปรับจึงไม่เป็นไปตามขอบเขตของวัตถุประสงค์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

ภาคผนวก ข.

สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบกในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีพุทธศักราช 2531-2537

พ.ศ.	จำนวนอุบัติเหตุ	ความเสียหายที่เกิดขึ้น		มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย (ล้านบาท)
		บาดเจ็บ(คน)	ต้อ(คน)	
2531	31,175	9,585	817	76,502,000
2532	31,709	10,004	917	93,888,300
2533	33,084	10,701	949	100,879,200
2534	38,355	10,778	1,057	154,284,658
2535	47,289	9,609	977	175,754,805
2536	64,006	9,960	695	266,473,560
2537	72,350	18,848	1,290	416,697,965

ที่มา....งานที่ 4 กองกำกับการ 1 ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ สำนักงานแผนงานและ
งบประมาณกรมตำรวจ

ภาคผนวก ค.

ลักษณะความผิดตามพ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522

(โปรดกาเครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด)

ท่านในฐานะเป็นเจ้าของรถมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ต่อไปนี้ เป็นความผิดร้ายแรง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ความผิดฐานนำรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรืออาจ เกิดอันตรายมาใช้ในทางเดินรถ (มาตรา ๖ วรรคแรก)
2. ความผิดฐานไม่เปิดไฟ หรือแสงสว่างในเวลาทีแสงสว่าง ไม่เพียงพอ ที่จะมองเห็นคน รถ หรือสิ่งของได้โดยชัดแจ้ง ภายในระยะ ๑๕๐ เมตร (มาตรา ๑๑)
3. ความผิดฐานบรรทุกของเกินความยาวของตัวรถโดยมิได้ จุดไฟสัญญาณ หรือติดธงสีแดงไว้ให้มองเห็นได้ในระยะไม่ น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร (มาตรา ๑๔)
4. ความผิดฐานบรรทุกกระบะเปิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใดโดย ไม่มีสัญญาณ หรือป้ายแสดงถึงวัตถุที่บรรทุก และ เครื่องดับเพลิง (มาตรา ๑๓)

<p>ท่านในฐานะเป็นเจ้าของงานมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ต่อไปนี้ เป็นความผิดร้ายแรง</p>	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>5. ความผิดฐานทำสิ่งของตกหล่น ร่วงไหล ปลิวไปจากรถอัน อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สิน(มาตรา๒๐)</p>
<p>6. ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามสัญญาณไฟ หรือเครื่องหมาย จราจร เช่น ขับรถฝ่าฝืนไฟสีแดง (มาตรา ๒๒ (๒))</p>
<p>7. ความผิดฐานขับขีรถไม่ไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ที่มีเครื่อง หมายจราจรให้เป็นทางเดินรถทางเดียว(มาตรา ๔๑)</p>
<p>8. ความผิดฐานขับรถโดยประมาท หรือนำหวาดเสียวอันอาจ เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน (มาตรา ๔๓(๔))</p>
<p>9. ความผิดฐานแซงรถในขณะอยู่บนสะพาน ทางชัน ทางโค้ง (มาตรา ๔๖(๑))</p>
<p>10. ความผิดฐานแซงรถในที่หมอก ฝุ่น ควันจนทำให้ไม่อาจ เห็นทางข้างหน้าได้ในระยะ ๖๐ เมตร(มาตรา ๔๖(๓))</p>
<p>11. ความผิดฐานแซงรถในที่คับขัน (มาตรา ๔๖(๔))</p>
<p>12. ความผิดฐานไม่ยอมให้รถที่ใช้ความเร็วสูงกว่าแซงผ่าน หน้าเมื่อได้รับสัญญาณขอแซงขึ้นหน้าจากรถคันที่อยู่ข้างหลัง ในกรณีที่รถของตนใช้ความเร็วต่ำกว่า(มาตรา ๔๘)</p>
<p>13. ความผิดฐานกลับรถ หรือเลี้ยวรถตัดหน้ารถที่สวน หรือ ตามมาในระยะน้อยกว่า ๑๐๐ เมตร (มาตรา ๕๒)</p>

<p>ท่านในฐานะเป็นเจ้าของงานมีความคิดเห็นในระดับใด ในกำหนดความผิดตามพ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 ต่อไปนี้เป็นความผิดร้ายแรง</p>	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>14. ความผิดฐานเลี้ยวรถ หรือกลับรถ ในทางเดินรถที่มี เครื่องหมายห้ามเลี้ยวหรือกลับรถ (มาตรา ๔๓(๑))</p>
<p>15. ความผิดฐานกลับรถในที่คับขันบนสะพาน(มาตรา๔๓(๒))</p>
<p>16. ความผิดฐานหยุดรถบนสะพาน ในอุโมงค์(มาตรา๔๔(๓))</p>
<p>17. ความผิดฐานหยุดรถในทางร่วมทางแยก(มาตรา๔๔(๔))</p>
<p>18. ความผิดฐานจอดรถบนสะพาน ในอุโมงค์(มาตรา๔๓(๒))</p>
<p>19. ความผิดฐานจอดรถในทางร่วมทางแยก(มาตรา๔๓(๓))</p>
<p>20. ความผิดฐานจอดรถในที่คับขัน (มาตรา ๔๓(๑๒))</p>
<p>21. ความผิดฐานจอดรถในทางเดินรถหรือไหล่ทางไม่เปิดไฟ หรือใช้แสงสว่างตามกำหนดในกฎกระทรวง(มาตรา๖๑)</p>
<p>22. ความผิดฐานขับรถด้วยความเร็วเกินอัตราที่กำหนด (มาตรา ๖๓ วรรคแรก)</p>
<p>23. ความผิดฐานผู้ขับขี่รถแท็กซี่นำคนโดยสารไปทอดทิ้ง ระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใดๆ(มาตรา๑๐๐วรรคสอง)</p>
<p>24. ความผิดฐานเผาหรือทำด้วยประการใดๆ ภายในระยะ ๕๐๐ เมตรจากทางเดินรถเป็นเหตุให้เกิดควันหรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะที่อาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่การจราจรใน ทางเดินรถ(มาตรา ๑๓๐)</p>

ขอได้รับความขอบคุณจากผู้วิจัยมา ณ ที่นี้
 คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๔.

ก. ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

ความผิดตามมาตรา 36 ฐานผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการขนส่งตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2534) มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 71 ฐานรถที่ในการขนส่งไม่มีสภาพมั่นคงแข็งแรงมีเครื่องอุปกรณ์ และส่วนควบถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 83 วรรคหนึ่ง ฐานฝ่าฝืนคำสั่งผู้ตรวจการหรือนายทะเบียนซึ่งสั่งระงับใช้รถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 102 ฐานในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถฝ่าฝืน

(3) เสนหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

(3 ทวิ) เสนยาเสพติด

(3 ตริ) เสนวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 103 (4) ฐานผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถฝ่าฝืนรับบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงระเบิด หรือวัตถุอันตรายอย่างอื่นไปกับผู้โดยสาร มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

ข. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

ความผิดตามมาตรา 5 ฐานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวงกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(6) นำหนักบรรทุกอย่างมากและจำนวนคนโดยสารอย่างมากสำหรับรถส่วนบุคคล และรถสาธารณะ มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 12 ฐานฝ่าฝืนมีส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือเพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไป ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

ความผิดตามมาตรา 15 ฐานฝ่าฝืนไม่นำรถที่นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเห็นว่ารถที่ใช้มีลักษณะที่เห็นได้ว่าจะไม่ปลอดภัยในการใช้ไปให้นายทะเบียนตรวจสอบสภาพรถภายในเวลาที่กำหนด

จากลักษณะความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจะพบว่า เป็นความผิดที่มีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในการจราจรได้ แต่มีอัตราโทษเพียงแค่โทษปรับเท่านั้น และกฎหมายยังได้ให้อำนาจแก่ฝ่ายปกครองมีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับได้อีกด้วย ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 163 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522* และมาตรา 65

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* มาตรา 163 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522

"บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบผู้ต้องหาได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา "

วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522*

หากพิจารณาจากความผิดตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 กับความผิดตามมาตรา 43 ทวิ** แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 จะเห็นได้ว่าเป็นการกระทำความผิดเดียวกัน คือ ฐานเสวนัตถ์ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แต่ตามบทบัญญัติกฎหมายแต่ละฉบับแล้วแต่มีอัตราโทษที่แตกต่างกัน กล่าวคือ อัตราโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 สำหรับความผิดตามมาตรา 43 ทวิ มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*** ซึ่งความผิดนี้เจ้าพนักงานไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ และอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 สำหรับความผิดตามมาตรา 102 มีอัตราโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท**** ความผิดนี้เจ้าพนักงานสามารถที่จะเปรียบเทียบได้เพราะมีโทษปรับสถานเดียวไม่มีโทษจำคุก

จากปัญหาดังกล่าวเมื่อกฎหมายบัญญัติบทกำหนดโทษไว้แตกต่างกันทำให้เจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจการของกรมขนส่ง หรือเจ้าพนักงานตำรวจที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่ตั้งด่านตรวจเพื่อหาสารเสพติดจำพวกสารแอมเฟตามีน หรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะของผู้ขับขี่ที่ต้องสงสัยนั้นเข้าใจว่าตนสามารถนำกฎหมายตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522

* มาตรา 65 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 "บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบผู้ต้องหาได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา "

** มาตรา 43 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 "ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสวนหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท. . ."

*** ดูพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157 ทวิ

**** ดูพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 127 ทวิ

มาตรา 163 ทำการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดแล้วปล่อยตัวไป ซึ่งทำให้คดีเลิกกันตาม
บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37 โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติพิจารณางบ น.ศ.2522 ซึ่งมีอัตราโทษหนักกว่า ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง*

ดังนั้น การกำหนดให้ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงตั้ง เช่น ความผิดตามมาตรา 102
แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก น.ศ.2522 ให้สามารถดำเนินการเปรียบเทียบได้เหมือน

*สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้มีหนังสือที่ นร.1504(5)/3736
ลงวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2536 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาดังกล่าวซึ่งคณะ
กรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวแต่เป็น
ความผิดกฎหมายหลายบท จึงต้องลงโทษบทหนัก ในกรณีเช่นนี้ผู้กระทำความผิดต้องถูกลงโทษ
ตามมาตรา 106 ตรี แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดและเป็น
ความผิดที่เปรียบเทียบไม่ได้ ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก
พ.ศ.2522 หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ.2522 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษเบาที่สุด จึงไม่มีผลให้คดีอาญาใน
ความผิดตามมาตรา 62 ตรี แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 และคดีอาญาในความผิดตามมาตรา
43 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพิจารณางบ น.ศ.2522 อันเป็นโทษหนักกว่าความผิดตามมาตรา
102 (3ตรี) แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 เลิกกันตามมาตรา 37 แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฉะนั้น สิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องในความผิดตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติพิจารณางบ น.ศ.2522 จึงไม่ระงับไปตาม
มาตรา 39 (3) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กับความผิดที่ไม่ร้ายแรงเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดปัญหาในความเข้าใจคำว่า "ความร้ายแรงของความผิด" ขาดความชัดเจนและเบี่ยงเบนไปจากที่ควรจะเป็น อีกทั้งการที่กฎหมายมีบทลงโทษที่ลักลั่นกันเช่นนี้จึงมีผลทำให้มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดได้ กล่าวคือ หากผู้กระทำความผิดรายใดมีการเจรจาต่อรองหรือให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานก็อาจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ทำการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดได้แทนที่จะส่งฟ้องศาลตามโทษที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ทำให้ความผิดร้ายแรงที่มีลักษณะอาการก่ออันตรายที่ถูกละเลยดูเบาขึ้น เพื่อป้องกันอันตรายต่อความปลอดภัยในการจราจรไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายอานนท์ วิบูลย์สวัสดิ์ เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2512 ที่ อำเภอเมือง จังหวัด
 กาฬสินธุ์ สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกภาษาเยอรมัน จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี.ศ.
 2534 สำเร็จการอบรมจากสภาพนาชความรุ่นที่ 7 ปีการศึกษา 2535 สำเร็จการศึกษาความรู้
 ชั้นเนติบัณฑิตสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 45 ปีการศึกษา 2535 และ
 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อ ปี.ศ. 2536

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย